

Sociologija sporta rekreacije i razonode je primjenjena sociološka disciplina, koja se nije u dovoljnoj mjeri konstituisala te je zato opterećena brojnim nedorečenostima i problemima, s tim u vezi takodje treba pomenuti da je tek sa kontituisanjem sociologije sporta, sport kao društvena pojava prestao da bude najvažnija sporedna stvar na svijetu i postao značajna društvena djelatnost za koju su u sociološkoj zajednici zaslužni rijetki ali istrajni i uporni sociolozi koji su do ove problematike dospijeli uglavnom radeći na klasičnim temama sociologije omladine i sociologije slobodnog vremena.

OSNOVNA ODREĐENJA SOCIOLOGIJE SPORTA, REKREACIJE I RAZONODE

Zastupljenost sociologije sporta razonode i rekreacije u strukturi epistemološkog i edukativnog sadržaja onih koji se bave sportom, opravdava se brojnim determinantama sporta (sociopsiholoske, sociosportske) razonode i rekreacije, čije je poznavanje preduslov za bavljenje sportom, ostvarivanje rekreativnih sposobnosti i razvijanje zabave.

Za određivanje pojmova sociologije sporta polazno stanovište ima jedan poseban društveni agregat a to je igra. Potreba za igrom je ljudska potreba i kao takva ne može se smatrati privilegijom samo djece, i ne znači neozbiljnost. Igra kao vrsta aktivnosti u sebi sjedinjuje sport, razonodu i rekreaciju. Ona nije nadopuna radu niti se njen kulturni značaj iscrpljuje u razonodi i rekreativnim mogućnostima. Takodje ona nije luksuz već suština ljudskog bića i možda najzdraviji oblik ljudskog dijaloga i kompletnog društva. Dakle igra je društveno stanje koje predstavlja kolektivni izraz ili oblik odmora i rekreacije ali i vrsta takmičenja koja vodi ka stvaranju novih oblika organizacije. Za igru je karakteristično da je aktivnost sama po sebi. Učešće u njoj se smatra dobrovoljnom aktinošću. Primjećujemo da većom sistematizacijom i disciplinovanjem, igra postepeno gubi ponešto od njenog igračkog sadržaja. Aktivnosti igre, zabave, razonode, rada odredićemo u zavisnosti od toga kako se ta određena aktivnost shvata, da li je dobrovoljna, da li je zanimljiva onome ko se njome bavi, dakle da li je prinuda ili zadovoljstvo i u zavisnosti od stava samog igrača prema toj aktivnosti.

SOCIOLOGIJA SPORTA, REKREACIJE I RAZONODE U FUNKCIJI POSLOVANJA U SPORTA

Osnovni smisao zastupljenosti sociologije sporta razonode i rekreacije u edukativnom sadržaju primjerenom razvoju fizičke kulture je u osposobljavanju subjekata fizičke kulture. Sociologija sporta stoga predstavlja naučni prilaz u sagledavanju, kontrolisanju i razvijanju svih relevantnih faktora, od kojih zavisi ostvarivanje sporta. Sociologija sporta u takvim okolnostima, upotrebljena od strane subjekata te djelatnosti javlja se kao naučna disciplina koja predstavlja i edukativnu aktivnost i epistemološko stanovište u proučavanju sportske aktivnosti, a takodje i naučni pristup pri usaglašavanju relevantnih faktora u jedinstvenu aktivnost, što i čini suštinu poslovanja u sportu. No i pored svega toga sociologija sporta se nemože svesti na sociologiju poslovanja jer ona nema samo ciljeve poslovnosti te se s toga ne može na njih svesti.

NAČELNO ODREĐENJE SOCIOLOGIJE, SOCIOLOGIJE SPORTA, SOCIOLOGIJE REKREACIJE I SOCIOLOGIJE RAZONODE

Sociološke discipline su vrlo brojne, tako da sa sociološkog stanovišta izučavanje bilo kojeg područja društvenog života daje posebnu sociološku disciplinu. U Vašoj knjizi u prvom poglavlju kada je riječ o načelnom određenju sociologije sporta, pomenuli ste kulturu, posebno jedno njeno područje a to je fizička kultura.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com